

Zitting 2000-2001

19 april 2001

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR OPENBARE WERKEN, MOBILITEIT EN ENERGIE

Vraag om uitleg van de heer Jacky Maes tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de jachthavenproblematiek

Vraag om uitleg van de heer Jacky Maes tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over het baggeren van havengeulen

Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de veerdiensten op de Schelde

Vraag om uitleg van de heer Eloi Glorieux tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de Maand van de Energiebesparing

Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie

Donderdag 19 april 2001

VOORZITTER : Mevrouw Wivina Demeester-De Meyer

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 10.08 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Jacky Maes tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de jachthavenproblematiek

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Maes tot de heer Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de jachthavenproblematiek.

De heer Maes heeft het woord.

De heer Jacky Maes : Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, bij decreet van 8 december 2000 werden de jachthavens overgedragen van de Vlaamse Gemeenschap naar het Vlaams Gewest. De overdracht behelsde eigendommen van op het land aangelegde infrastructuur nodig voor de exploitatie van de kustjachthavens. Inbegrepen in die infrastructuur waren gebouwen, wegen, parkeerterreinen en groenzones. Voorts werden ook alle aangebrachte voorzieningen en uitrustingen ten behoeve van toeristische en sportieve activiteiten in de kustjachthavens overgedragen : de meervlotter, de toegangstrappen, de palen, de liften voor jachten en de kranen. De overdracht sloeg ook op het beheer en de exploitatie van de kustjachthavens. Dit hield in dat het Vlaams Gewest diende in te staan voor de verdeling van alle lig-, meer- en ankerplaatsen onder de toeristische sport- en ontspanningsverenigingen.

Reeds op 8 oktober 1996 besliste de Vlaamse regering tot de overdracht over te gaan. Een van de bepalingen van het besluit luidde dat de investerin-

gen van het Vlaams Gewest in de jachthavens, afhankelijk zouden worden van de betaling van concessies of retributies van de diverse clubs aan Bloso. Het is van belang om te weten dat de retributie voor de collectieve ligplaatsen werd vastgelegd op slechts 50 frank per vierkante meter. Dat bedrag is twee keer niets, want de ligplaatsen worden verhuurd tegen 450 frank per vierkante meter.

Bovendien werd beslist dat de achterstallige liggelden aan Bloso dienden te worden betaald vóór 31 december 1996. Als dat niet gebeurde, zou de exploitatie van de jachthavens worden geschorst. De clubs te Zeebrugge en Blankenberge betaalden onmiddellijk. De betaling van de clubs te Oostende volgde enige tijd later. Om onduidelijke redenen weigerden de clubs te Nieuwpoort om de retributie te betalen.

Precies in Nieuwpoort zijn de grootste clubs gevestigd. Dat deze zich onttrekken aan hun verplichtingen, is oneerlijke concurrentie tegenover de andere. Bovendien heeft dit geleid tot conflicten met een aantal bedrijven die diensten verlenen in de jachthavenindustrie. Ook zij verwijten de clubs oneerlijke concurrentie. De luchtmacht wordt immers ingeschakeld voor de uitvoering van een aantal werken.

Daar de bijdragen aan Bloso niet werden betaald, kon de administratie evenmin instaan voor het onderhoud van de infrastructuur, wat blijkt geeft van slecht beleid. Er wordt niet opgetreden tegen de jachthaven van Nieuwpoort, maar die blijft wel alle bedragen innen die haar toekomen.

Mijnheer de minister, hoe groot is de schuldenlast van de Nieuwpoortse jachtclubs aan Bloso ? Welke maatregelen zult u nemen als de Nieuwpoortse clubs in gebreke blijven ?

Wat zal er gebeuren indien de jachtclubs hun achterstallige bijdragen wel betalen ? Zal in dat geval

Maes

worden aangevat met het onderhoud van de infrastructuur van de jachthaven van Nieuwpoort ? Zo ja, is dat niet nadelig voor jachthavens op andere plaatsen ?

Is de administratie in staat om klachten over oneerlijke concurrentie te onderzoeken ? Over welke maatregelen beschikt u als oneerlijke concurrentie zou blijken ?

De voorzitter : Minister Stevaert heeft het woord.

Minister Steve Stevaert : Mevrouw de voorzitter, dames en heren, uit navraag bij Bloso blijkt dat recent een dading werd afgesloten met de jachtclubs waardoor het probleem van de achterstallige schuld eerstdaags zal worden opgelost. U vroeg me naar de hoogte van de schuld, maar het bedrag ken ik niet.

Mijn administratie zal via de haar toegekende kredieten, onderhoudswerken in de jachthavens uitvoeren. De prioriteiten ervoor worden vastgelegd vanuit het oogpunt van de veiligheid van de jachthavengebruiker en van de vrijwaring van de bestaande infrastructuur.

De administratie beschikt niet over onderzoeksmogelijkheden noch over de expertise om klachten over oneerlijke concurrentie te onderzoeken. Via een aangepast vergunningenbeleid kunnen conflicten tussen jachtclubs en commerciële bedrijven zoveel mogelijk worden vermeden.

Het beheer van de diverse jachthavens in Vlaanderen is weinig doorzichtig. De aanpak is niet uniform. Naar aanleiding van de bevoegdheidsoverdracht van de jachthavens van de Vlaamse Gemeenschap naar het Vlaams Gewest, heb ik mijn administratie de opdracht gegeven om een beleidsplan voor de jachthavens en de recreatievaart op te stellen. Daarin zal bijzondere aandacht worden besteed aan de organisatie van het beheer van de jachthavens en de werkingsvoorwaarden. Ik word pas nu volledig bevoegd en zal initiatieven nemen opdat meer duidelijkheid ontstaat.

De voorzitter : De heer Maes heeft het woord.

De heer Jacky Maes : Mijnheer de minister, aan de kust wordt nogal zwaar getild aan het feit dat Nieuwpoort de verplichtingen niet nakomt. Het gemeentebestuur van de stad zou haar verantwoordelijkheid moeten opnemen. Het zou een goede zaak zijn om het voorbeeld van Blankenberge te

volgen en de verantwoordelijkheid over de ligplaatsen over te dragen aan een gemeentelijke holding.

Het gaat toch niet op dat al vijf jaar lang geen retributie wordt betaald en dat daartegen niet wordt opgetreden. U stelt dat Bloso nu wel zal optreden. Als de retributie niet wordt betaald, zal aan de drie clubs dan een exploitatieverbod worden opgelegd ?

Minister Steve Stevaert : Een algemene aanpak is nodig. Ik spreek me nog niet uit over bepaalde modellen. Natuurlijk moeten de gemeenten meewerken. U doet een goed voorstel, maar het is niet de enige mogelijkheid. Een eenvormig systeem is inderdaad nodig opdat alle gemeenten gelijk worden behandeld.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Jacky Maes tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over het baggeren van havengeulen

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Maes tot de heer Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over het baggeren van havengeulen.

De heer Maes heeft het woord.

De heer Jacky Maes : Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, onze Vlaamse kust is onderhevig aan erosie en de havens en jachthavens kampen met het probleem van slibvorming. De havens worden gebaggerd. De Vlaamse Gemeenschap staat in voor de baggerkosten, maar die worden gedeeltelijk gerecupereerd door middel van concessies aan gebruikers van de havens en de stranden. Het baggeren bestaat uit het uitdiepen van de bodem tot de diepte van het jaar ervoor. Het aanslibben van onze kust bedraagt gemiddeld één meter per jaar.

De stranden kalven af. Men tracht dit te vermijden door het bouwen van golfbrekers en door aanplantingen. Het afkalven van het strand vormt vanuit toeristisch oogpunt een heel groot probleem. Elk jaar opnieuw moeten de stranden immers worden

Maes

opgevoerd met zand. De strandcabines kunnen echter pas op het strand worden geplaatst na de opspuiting van het zand. De gemeenten betalen daartoe een retributie ten belope van 10 percent van de bruto inkomsten. De kustgemeenten zijn bijgevolg vragende partij voor het verhogen van de stranden via opspuitingen waardoor de strandcabines voor 15 juni op een veilige manier kunnen worden geplaatst.

Tot op heden werden beide zaken in één adem geregeld : de havens werden uitgebaggerd en het opgehaalde zand werd onmiddellijk op de stranden gespoten. Tot grote verbazing van de van de baggerende overheid, de gemeenten en de havengebonden sectoren, werd onlangs door de federale overheid meegedeeld dat het baggeren op een andere manier moet gebeuren. Het gebaggerde slib mag niet langer worden gebruikt als zand voor opspuitingen. Nochtans is dat slib omwille van de jaarlijkse baggering hoogstens één jaar oud. Het gebaggerde slib moet in bakken worden geledigd en worden vervoerd naar stortplaatsen op zee. Niemand begrijpt deze nieuwe maatregel, want ze werkt sterk vertragend en de kosten zullen minstens vijfmaal hoger liggen. Het gaat over honderden miljoen frank. Ik heb vernomen dat de reden voor de nieuwe maatregel, te wijten is aan een verkeerde formulering in de wet ter bescherming van het mariene milieu, maar misschien heb ik me iets laten wijsmaken.

Aangezien dit zware budgettaire gevolgen zal hebben voor het Vlaams Gewest en voor de kustgemeenten, kreeg ik graag antwoord op de volgende vragen.

Klopt het dat de administratie Waterwegen en Zeewezen, de AWZ, de baggespecie niet langer mag gebruik voor het opspuiten van de stranden ? Wanneer treedt de maatregel in voege ?

Wat zal gebeuren met het gebaggerde slib, dat maximaal één jaar oud is ?

Welke financiële gevolgen zal de maatregel hebben voor het Vlaams Gewest en op de concessieprijsen ?

Bestaan er wetenschappelijke argumenten om het slib niet langer te gebruiken zoals vroeger ?

De voorzitter : Minister Stevaert heeft het woord.

Minister Steve Stevaert : Mevrouw de voorzitter, dames en heren, de administratie Waterwegen en Zeewezen mag de zandachtige specie nuttig hergebruiken door ze op de stranden te storten ten behoeve van de verdediging van de stranden tegen erosie. De slibspecie wordt via een tussenstorting in de havengeul onmiddellijk door een sleephopperzuiger opgebaggerd en gestort op de vergunde stortplaatsen. U merkt dus dat er een verschil wordt gemaakt tussen zand en slib.

De laatste vier jaar bedroeg de gemiddelde kostprijs voor Nieuwpoort 84 miljoen frank en voor Blankenberge 32 miljoen frank. Na het toepassen van de wet ter bescherming van het mariene milieu zal de kostprijs voor Nieuwpoort oplopen tot 250 à 300 miljoen frank en voor Blankenberge tot 75 à 100 miljoen frank. De exacte kostprijs voor Nieuwpoort is afhankelijk van de inwerkingtreding van de uitvoeringsbesluiten inzake de instelling van beschermde mariene gebieden in de omgeving. Als gevolg daarvan zal de bestaande vergunde stortplaats moeten worden verplaatst. De uitvoeringsbesluiten over het definiëren van de beschermde mariene gebieden zijn in opmaak. Tot op heden werden de kosten voor de onderhoudsbaggerwerken niet verrekend in de concessieprijsen van de diverse havengebruikers.

Het is technisch niet aangewezen om de slibspecie op de stranden op te spuiten vermits dat geen substantiële verbetering voor de stranden inhoudt. Bovendien kan tijdens de uitvoering geurhinder ontstaan. Het slib voldoet wel aan de vergunningsnormen voor het storten in zee. Voorheen werd het slib rechtstreeks op de vooroever in zee geloosd. Dat is niet langer toegelaten. De zandspecie afkomstig uit de zeewaartse gedeelten van de toegangseul mag wel nog rechtstreeks worden aangebracht op de stranden.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de veerdiensten op de Schelde

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van Nieuwenhuysen tot de heer Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare

Voorzitter

Werken en Energie, over de veerdiensten op de Schelde.

De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, een tijdje geleden las ik in de regionale pers dat de wens leeft om de veerdienst op de Schelde tussen Hingene-Bornem en Rupelmonde opnieuw in te richten. Het gemeentebestuur zou daartoe een vraag hebben gericht aan de provincie Antwerpen en aan de Vlaamse overheid. De veerdienst werd ongeveer dertig jaar geleden opgedoekt om een mij onbekende reden. In 1994 werd de veerboot nog eenmaal ingelegd in het teken van het Mercatorjaar. De boot voer tussen Rupelmonde en een privé-aanlegsteiger te Hingene. Duizenden recreanten hebben er toen gebruik van gemaakt.

De infrastructuur is echter danig verwaarloosd en is overwoekerd met planten. Ze dient wellicht te worden opgekalefaterd. Uit het experiment van een paar jaar geleden en uit de grote toevloed van recreanten in de zomer, mogen we afleiden dat de vraag naar zo'n veerdienst groot is. Het gebied is landschappelijk waardevol. Rupelmonde heeft heel wat te bieden, maar ook de andere oever te Hingene loont de moeite, want de Notelaar werd onlangs overgenomen door de Stichting Vlaams Erfgoed en ook de nieuwe zeesluis te Hingene krijgt heel wat aandacht. Binnenkort wordt trouwens een onthaalcentrum ingericht bij de zeesluis. De toeristische mogelijkheden zijn met andere woorden groot.

Het veer zou bovendien de enige mogelijkheid zijn voor voetgangers en fietsers om zich van het Natuurpark Scheldeland in de provincie Antwerpen naar Oost-Vlaanderen te begeven, en omgekeerd.

Mijnheer de minister, hebt u reeds een formele vraag ontvangen om de aanlegsteigers langs beide zijden opnieuw operationeel te maken of om daarvoor een subsidie te verlenen ? Welke kosten zijn daaraan verbonden ? Klopt het dat u hebt beloofd om deze zaak te onderzoeken ? Zo ja, wanneer mogen we een beslissing van u verwachten ? Ik hoop immers op een start voor het zomerseizoen. Zijn er nog andere kosten verbonden aan het eventueel opnieuw in gebruik nemen van het veer ?

De voorzitter : Minister Stevaert heeft het woord.

Minister Steve Stevaert : Mevrouw de voorzitter, dames en heren, het klopt dat ik een brief heb ont-

vangen van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Bornem met de vraag om een voetveer in te richten aan café de Groene Dijk te Bornem. In de brief werd ook gevraagd of het project kan worden gesubsidieerd door Interreg. Ik heb vernomen dat ook de gemeente Kruibeke aan de afdeling Zeeschelde van de AWZ heeft gevraagd om dezelfde veerdienst te herstellen met het oog op recreatie.

Ik heb mijn administratie de opdracht gegeven om de mogelijkheid tot en de haalbaarheid van het opnieuw in dienst stellen van het veer, te onderzoeken. Naast de investeringskost voor het bouwen van twee steigers, dient ook de exploitatiekost van de veerdienst in rekening te worden gebracht. Het gaat daarbij onder andere over kosten voor het onderhoud van de steigers, voor de boot met bemanning en voor de verzekering.

In de huidige stand van het dossier is het nog niet mogelijk om enige indicatie van de kostprijs te geven. Ook over de timing kan ik nog niets zeggen. Het is niet realistisch om te hopen dat het project reeds tijdens dit zomerseizoen kan starten.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de minister, bedankt voor uw antwoord. Ik wil erop aandringen het dossier met een welwillend oog te volgen, want het is voor beide gemeenten van toeristisch, en dus ook van economisch, belang.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Eloi Glorieux tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de Maand van de Energiebesparing

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Glorieux tot de heer Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de Maand van de Energiebesparing.

De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux : Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de Bond Beter Leefmilieu wil er als koepel van de Vlaamse milieubewegingen een traditie van maken om elk jaar in oktober een Maand van de Energiebesparing te

Glorieux

organiseren. Verschillende instellingen, bedrijven en organisaties verlenen hun medewerking aan dit initiatief, onder andere de Organisatie voor Duurzame Energie, het Vlaams Instituut voor Bio-ecologisch Bouwen en Wonen en de elektriciteitsmaatschappijen.

Tijdens de Maand van de Energiebesparing wordt op een actieve wijze de noodzaak aangetoond van energiezuinig bouwen en wonen. Deze vorm van bouwen en wonen wordt daarbij zichtbaar gemaakt en gepromoot voor een heel groot publiek. Dit gebeurt via heel veel activiteiten, gaande van studiedagen en colloquia tot opendeurdagen in kijkwoningen en modelkantoren. Daarnaast zijn er uitgewerkte projecten gericht op scholieren en zijn er tal van publicaties en advertenties in kranten en weekbladen en berichten in de audiovisuele media.

Het belang van een dergelijk initiatief kan nooit voldoende worden beklemtoond. Omwille van de vrijmaking van de elektriciteitsmarkt is de sector volop in beweging. Eén waarheid blijft daarbij overeind staan : het properste en goedkoopste kilowattuur is het kilowattuur dat niet wordt opgewekt. Energie-efficiëntie en -besparing is dus de goedkoopste en meest doeltreffende pijler van een rationeel energiebeleid.

Ook de Vlaamse overheid erkent deze noodzaak. Getuige hiervan is onder meer de bijdrage die de Vlaamse Instelling voor het Rationeel Energiegebruik, de Vireg, leverde aan de Maand van de Energiebesparing in oktober 2000. Nu blijkt dat de Vlaamse overheid geen bijdrage zal leveren via de Vireg aan de editie 2001. Blijkbaar werd beslist om slechts om de twee jaar mee te werken aan het project.

Gezien het hoge energieverbruik per hoofd van de bevolking in Vlaanderen, zijn repetitieve campagnes gericht op energiebesparing, zeker geen overbodige luxe. Energiebesparing en -efficiëntie moeten een speerpunt van het beleid vormen.

Mijnheer de minister, vandaar mijn volgende vragen. Erkent u het nut van een initiatief zoals de Maand van de Energiebesparing ? Hoe evalueert u het zelf ? Waarom ondersteunt de Vlaamse overheid de Maand van de Energiebesparing niet op een jaarlijkse basis ? Welke andere publieke promotiecampagnes voor energie-efficiëntie en -besparing organiseert of ondersteunt de Vlaamse overheid ?

De voorzitter : Minister Stevaert heeft het woord.

Minister Steve Stevaert : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, mijn antwoord zal vrij uitgebreid zijn omdat ik ook meteen het kader voor de toekomst wil schetsen. De voorbije jaren heeft de Vlaamse overheid haar promotiecampagne ter bevordering van energie-efficiëntie fors opdreven. In oktober 1998 organiseerde de Vireg, de Vlaamse Instelling voor Rationeel Energiegebruik, de eerste Maand van de Energiebesparing. Diverse verenigingen, organisaties en bedrijven hebben dit initiatief aangegrepen om zelf acties op te zetten.

De Vlaamse overheid is in oktober 2000 begonnen met een grootschalige communicatiecampagne over rationeel energiegebruik, met als slogan 'Energie. De rekening is voor u en het milieu'. Dit was vooral bedoeld als koepelcampagne om een draagvlak te creëren voor energiebesparing, en om herkenbaarheid te creëren bij toekomstige campagnes. Ook voordien voerde de Vlaamse overheid reeds communicatiecampagnes, dit op kleine schaal en veeleer op ad-hocbasis. Dit vertaalde zich onder meer in het verspreiden van sensibiliserende brochures, de aanwezigheid op bouwbeurzen, advertentiecampagnes en het organiseren van studiedagen.

De campagne van oktober 2000, die samenviel met de tweede editie van de Maand van de Energiebesparing, was vooral gericht op de doelgroep van de huishoudelijke energiegebruikers. In het voorjaar van 2001 voerde de Vlaamse overheid een vervolggroep communicatiecampagne, gericht op het zuinig bouwen en verbouwen van woningen. Het is de bedoeling om ook in de toekomst voort te bouwen op de huidige communicatiecampagnes. Dat de communicatiecampagnes inzake rationeel energiegebruik en hernieuwbare energiebronnen de laatste jaren fors werden geïntensifieerd blijkt uit het feit dat de afdeling Natuurlijke Rijkdommen en Energie van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap in 2000 ongeveer 150.000 brochures verspreidde met tips over energiebesparing en het gebruik van hernieuwbare energiebronnen. Dat is ongeveer een verdubbeling in vergelijking met 1998.

Momenteel vindt er een aanbesteding plaats voor het aanstellen van een communicatiebureau voor de campagnes voor de tweede helft van 2001 en 2002. De communicatie zal daarbij niet beperkt blijven tot de doelgroep van de huishoudens, maar zal eveneens worden uitgebreid tot andere doelgroepen, zoals bijvoorbeeld architecten – in het kader van de energieprestatieregelgeving -, overheden en de tertiaire sector. Het aan te stellen bureau

Stevaert

zal mee instaan voor het bepalen van het concept en de communicatie van de eerstvolgende editie van de Maand van de Energiebesparing, in 2002. Deze initiatieven tonen duidelijk aan dat ik ten zeerste erken dat er nood is aan doorgedreven en voortdurende promotiecampagnes ter bevordering van energie-efficiëntie en energiebesparing, en dat ik achter het initiatief van de organisatie van de Maand van de Energiebesparing sta.

Daar uit uw vraag blijkt dat er nogal wat onduidelijkheid bestaat over het concept van de Maand van de Energiebesparing, wil ik dit nog even kort toelichten. De Vlaamse overheid is de initiatiefnemer van de organisatie van deze Maand. De Vlaamse overheid begint ongeveer één tot anderhalf jaar op voorhand met het organiseren en bepaalt het algemene concept, de criteria en de algemene communicatie. In een eerste fase, ongeveer één jaar op voorhand, worden alle potentiële organisatoren, via een grootschalige mailingcampagne, aangeschreven met de vraag te beginnen met de voorbereiding van een activiteit die past in het concept van de Maand van de Energiebesparing. De selectie van de activiteiten gebeurt aan de hand van een in te dienen actieplan, waarna een jury bepaalt of de activiteit voldoet aan de vooropgestelde criteria. Voor de editie 2000 werden de volgende criteria gehanteerd : de mate van detaillering van het voorstel, de originaliteit van het voorstel, de communicatie met de doelgroep, de professionaliteit van de organisatie, en de referenties in het verleden. De editie 2000 was opgedeeld in vier themaweken : huishoudens, industrie en KMO's, overheden en de tertiaire sector, en de onderwijsinstellingen. Indien het voorstel voldoende kwaliteitsvol wordt bevonden, krijgt de organisator het logo van de Maand van de Energiebesparing toegewezen en wordt hij opgenomen in het activiteitenregister. Voor de edities 1998 en 2000 werden telkens ongeveer 50 à 60 activiteiten goedgekeurd. Voorafgaand aan de activiteitenmaand begint de Vlaamse overheid met een aankondiging van de algemene activiteitenkalender en met de organisatie van een persconferentie. De individuele organisatoren worden ook aangemoedigd om zelf publiciteit te voeren voor hun activiteit. Gelijktijdig met de Maand van de Energiebesparing liep ook de campagne 'Duurzaam bouwen en wonen' van de Bond Beter Leefmilieu, die financieel wordt ondersteund door de Vlaamse overheid.

Tot op heden nam de Vlaamse overheid tweemaal het initiatief tot de organisatie van de Maand van de Energiebesparing. Om een dergelijk evene-

ment goed te kunnen organiseren, moet men al minstens één jaar op voorhand beginnen met het uitwerken van de volgende editie. Een volwaardige voorbereiding van een editie vergt al snel één tot anderhalf jaar werk binnen de administratie. In de praktijk wordt de organisatietaak in de maanden die voorafgaan aan de evenementen verdeeld over diverse personen binnen de administratie : dan gaat het over de evaluatie van de actieplannen, de organisatie van eigen activiteiten en de externe communicatie.

Aan de organisatoren werd naar aanleiding van de editie 2000 in een enquête de vraag gesteld of ze kiezen voor een jaarlijks of een tweemaaljaars evenement. Ongeveer de helft ervan verkiest een jaarlijkse Maand van de Energiebesparing, de andere helft kiest om dit tweemaaljaars te organiseren. De organisatoren, die de activiteiten volledig vrijblijvend en zonder overheidssteun uitvoeren, moeten vaak ook grotere inspanningen leveren om de activiteiten tijdig georganiseerd te krijgen en er voldoende over te communiceren. Over sommige activiteiten, bijvoorbeeld die gericht op het onderwijs, moet idealiter reeds worden gecommuniceerd in de maand mei van het betreffende jaar, wil men dit kunnen inpassen in de planning van de scholen.

Ik vrees dat het jaarlijks organiseren van een Maand van de Energiebesparing het concept te snel zal uithollen, waarbij de volgende editie een exacte kopie wordt van de vorige. Ik ben er een voorstander van om, zowel creatief als inhoudelijk, naar buiten te treden met een goed voorbereid en steeds vernieuwend evenement. Een tweemaaljaars frequentie lijkt me daarom het meest haalbaar, zowel voor de interne organisatie binnen de administratie als voor de tijdsbesteding van potentiële organisatoren. Anderzijds sluit ik niet uit dat organisaties die over voldoende middelen en mankracht beschikken jaarlijks op eigen initiatief activiteiten kunnen organiseren die te maken hebben met de promotie van rationeel energiegebruik. Dit is trouwens nu reeds het geval, en dit verspreid over het hele jaar. Ik kan het alleen maar aanmoedigen dat het rationeel energiegebruik voortdurend onder de aandacht wordt gebracht.

Om de eerstvolgende editie van de Maand van de Energiebesparing, in 2002, nog een groter eventengehalte te geven en de inspanningen van alle organisatoren nog beter tot hun recht te laten komen zal de Vlaamse overheid aan het aan te stellen communicatiebureau de opdracht geven om hiervoor een degelijk concept en een degelijke communicatiestrategie voor te bereiden. De Vlaamse overheid is wel van plan om jaarlijks, en

Stevaert

bij voorkeur in de maand oktober, een communicatiecampagne te voeren over rationeel energiegebruik. Indien dit dan nog wordt aangevuld, bijvoorbeeld met een voorjaarscampagne of campagnes voor andere doelgroepen, blijft het thema rationeel energiegebruik vrijwel voortdurend aanwezig in de media.

Behalve in de organisatie van de Maand van de Energiebesparing is de Vlaamse overheid op nog heel wat andere vlakken actief bezig met de promotie van rationeel energiegebruik en het gebruik van hernieuwbare bronnen. De overheid heeft zo het initiatief genomen om jaarlijks met een opvallende stand deel te nemen aan drie bouwbeurzen: Batibouw Heizel Brussel, het Bouw- en Prefabsalon Antwerpen, en het Bouw en -Immobiliënsalon Gent. De reacties op deze stand zijn zeer positief, en een ideaal communicatiemiddel om mogelijkheden qua energiebesparing te tonen in een reële situatie. Het is de bedoeling om ook in de toekomst verder te bouwen op de huidige communicatiecampagnes met de slogan 'Energie. De rekening is voor u en het milieu.' Er wordt voorzien in één of twee communicatiegolven per jaar voor de doelgroep van de huishoudens. Een ander thema dat in de loop van 2001 en 2002 nog aan bod zal komen is de invoering van een energieprestatieregelgeving, met als doelgroep architecten, ontwerpers, installateurs en huishoudens. Ook inzake de invoering van fiscale maatregelen voor energiebesparing via de fiscale hervorming wordt voorzien in een communicatiecampagne van de Vlaamse overheid. De Vlaamse overheid heeft ook de ambitie om binnen de overheden een interne communicatiecampagne te voeren inzake het aanmoedigen van energiebesparing op kantoor.

De communicatiecampagnes en de deelname aan beurzen worden ondersteund met de verspreiding van gratis publicaties met de volgende onderwerpen: ideeën voor energiezuinig bouwen en verbouwen: isoleren, verwarmen, verluchten; ideeën voor energiezuinig wonen; energie besparen bij u thuis en in uw bedrijf: premies en acties van uw elektriciteits- en aardgasleveranciers; een wegwijzer duurzame energie; 75 percent subsidie voor fotovoltaïsche zonnepanelen; de zonneboiler; energie besparen in de glastuinbouw; moderne kantoren: meer comfort met minder energie. Andere initiatieven die de Vlaamse overheid financieel en inhoudelijk ondersteunt zijn de VZW ODE-Vlaanderen, de Vlaamse informatiezender inzake het gebruik van duurzame energiebronnen, en Belcogen, het Vlaamse promotie-orgaan voor warmtekrachtkop-

pling. Verder voorziet de overheid dit jaar in een subsidie aan de Koninklijke Maatschappij voor Dierkunde Antwerpen, die in het Dierpark Planckendael een themaproject lanceert over rationeel energiegebruik, met als titel 'Natuurstroom, met de zon als bron.' Ten slotte geeft de Vlaamse overheid ook een subsidie aan een tiental verenigingen die zich specifiek bezighouden met de promotie van rationeel energiegebruik en het gebruik van hernieuwbare energiebronnen.

De voorzitter : De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux : Mijnheer de minister, ik zal dit uitgebreide antwoord zeker nog eens nalezen. Het is ongetwijfeld zo dat de inspanningen inzake energiebesparing en energie-efficiëntie fors zijn opgevoerd. Dat is natuurlijk relatief: vroeger werd hier zo weinig aandacht aan besteed dat elk nieuw initiatief al een enorme verwezenlijking was. Het is erg belangrijk dat we op dit vlak in de eerste plaats een trendbreuk realiseren, net zoals we dit volgens mij aan het doen zijn inzake hernieuwbare energiebronnen. Dit aspect mogen we dus zeker niet uit het oog verliezen. Zo mogelijk moet het nog veel meer aandacht krijgen dan het creëren van nieuwe productiecapaciteit. Dit is een voortdurend proces. Zelfs jaarlijkse campagnes van een maand zijn onvoldoende. Hieraan moet het hele jaar door voortdurend aandacht worden besteed. Ik wil dan ook benadrukken dat we de nodige middelen moeten vrijmaken om hiervan voortdurend een speerpunt van ons beleid te kunnen maken.

Minister Steve Stevaert : Inzake hernieuwbare energie hebben we door een regelgevend kader harde 'incentives' gegeven. We zien ook dat daar reactie op is gekomen. Wat energiebesparing betreft bevinden we ons nog in een beginfase. Ik ben voorstander van het tweejaarlijkse concept van een topevenement. Het lijkt me niet goed dit jaarlijks te doen. Maar er moeten ook dag in dag uit voortdurend initiatieven worden genomen om onze doelstellingen te bereiken. We moeten natuurlijk hopen dat er met hernieuwbare energie een groot percentage kan worden gerealiseerd. In het algemeen gelooft men niet dat men met REG-maatregelen een groot percentage kan realiseren. Het is echter mijn oprechte overtuiging dat we met REG-maatregelen meer kunnen genereren dan met hernieuwbare energie. Dat moeten we doen op twee manieren. Enerzijds is er de sensibilisering: er moeten duizend en een activiteiten komen, en dat niet alleen van de Vlaamse overheid, maar ook van de lokale overheden en andere actoren in de samenleving. Anderzijds moet er een kader met harde impulsen komen, zoals een energieprestatie-

Stevaert

regelgeving. Met die dubbele operatie kunnen we hierin slagen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 10.45 uur.*
